

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év május hó 21. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószerrel visszaélés bűntette miatt az I. r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. év szeptember hó 16. napján kihirdetett **8.B.554/2005/25.** számú ítéletét az I. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

A börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy végrehajtás elrendelése esetére rendeli abba beszámítani a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A próbaidő alatt pátfogó felügyeletét rendeli el.

A nyomozás során lefoglalt, a BRFK Vizsgálati Főosztálya Szervezett Bűnözés Elleni Osztály Kábítószer Bűnözés Elleni Alosztály által 136-XII-551/2004 bü. számon lefoglalt 430.200 (négy százharmincezer-kettő száz) forintból vagyonekbezés összegét 170.000 (százhetvenezer) forintban állapítja meg, míg a fennmaradó 260.200 (kettő százhatvanezer-kettő száz) forintot az I. r. vádlott részére rendeli kiadni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét az I. r. vádlottal szemben helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Bíróság 2008. év szeptember hó 16. napján kelt 8.B.554/2005/25. számú ítéletében az I. r. vádlottat 1 rb. a Btk. 282/A. § (1) bekezdés 4. fordulat és (3) bekezdése szerint minősülő kábítószerrel visszaélés bűntette miatt 2 év 10 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, melybe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A II. r. és a IV. r. vádlottal szemben a Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult büntető eljárás 1-1 évi időtartamra felfüggesztette.

A III. r. vádlottal szemben a Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette. Az első fokú bíróság emellett határozott a járulékos kérdésekről is: a BRFK. letéti számlájára befizetett 170.200,- forint vagyon elkobzását; az ORFK kábítószer-rendészetének továbbított bűnjelek, valamint a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bj.758/2005. számú bűnjeljegyzék 7. tétel szám alatt kezelt bűnjelek elkobzását; az egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetését és kiadását rendelte el; kötelezte az I. r. vádlottat az eddig felmerült 676.532,- forint bűnügyi költség megfizetésére és megállapította, hogy az ezt meghaladó bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be: az I. r. vádlottra vonatkozóan súlyosításért, a többiek esetében az eljárás felfüggesztését, illetve megszüntetését kifogásolta.

A vádlottak közül az I. r. vádlott védője téves minősítés miatt jelentett be fellebbezést, melyhez csatlakozott az I. r. vádlott is. A többi vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.565/2005/5-I. számú átiratában a II. r., a III. r. és a IV. r. vádlottak tekintetében az ügyészi fellebbezést visszavonta, az I. r. vádlott esetében az ügyészi fellebbezést viszont fenntartotta. Utóbbi vádlottra vonatkozóan az első fokú bíróság által megállapított tényállást irányadónak tekintette és arra is utalt, hogy az első fokú bíróság indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette, a cselekményt pedig törvényesen minősítette. Tévedett azonban, amikor a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezőket nem a súlyuknak megfelelően értékelte és túlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak. Kérte ezért a kiszabott fő- és mellékbüntetés súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását. A másodfokú határozat meghozatala előtt indítványozta megnyilatkoztatni az első fokú bíróságot annak tisztázására, hogy a lefoglalt 690.200,- forint összegből mi lett 259.800,- forint sorsa.

A Fővárosi Ítéltőábla megkeresésére az első fokon eljáró tanács elnöke írásban megküldött átirata szerint a házkutatás során talált a 690.200,- forintból 430.200,- forint sorsa követhető: ebből 260.000,- forint került kiadásra a nyomozás során 1-es tanú részére, a BRFK letéti számlájára pedig 170.200,- forintot utaltak át. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában hiányolt 259.800,- forint sorsa a bíróság előtt is ismeretlen, ezért nem érintette az első fokú ítélet ezt az összeget.

A Fővárosi Ítéltőábla 3.Bf.17/2009/3. számú, 2009. év február hó 9. napján kelt végzésével megállapította, hogy az első fokú bíróság ítélete az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán a II. r., a III. és a IV. r. vádlottakkal szemben 2009. év január hó 22. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezését az írásbelivel egyezően fenntartotta.

Az I. r. vádlott védője az első fokú ítélet vagyonek Kobzásra vonatkozó részének a vádlott javára történő megváltoztatását, egyebekben annak helybenhagyását, az I. r. vádlott lehetőség szerint a kiszabott szabadságvesztés felfüggesztését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 349. § (1) bekezdése alapján csak a fellebbezéssel érintett az I. r. vádlott tekintetében bírálta felül az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. A tényállás megállapítása során felderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a vád tárgyát képező cselekmények jogi értékelésénél jelentőséggel bíró bizonyítékokat hiánytalanul felderítette, megvizsgálta és értékelési körébe vonta.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállás mégsem tekinthető teljeskörűen megalapozottnak, bár azt nem érte támadás, a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta felül. Előjáróban rögzíthető - noha már a nyomozás során is megállapítható volt a házkutatás során lefoglalt 690.200,- forintról (nyomozati iratok 491. oldal), hogy az nem teljes egészében az I. r. vádlott tulajdona - elmaradt annak tisztázása, hogy a fennmaradó pénzösszegeből mennyi volt az I. r. vádlott haszna, illetve mennyit kívánt kábítószer vásárlásra fordítani. Az eljárás során egyébként teljes mértékben még a lefoglalt pénzösszeg későbbi sorsát sem tisztázta az első fokú bíróság - ezt a körülményt a másodfokú bíróság megkeresésére írt átiratban rögzítette is. A rendelkezésre álló iratokból ezért nem volt mellőzhető annak leírása sem, hogy ezt az összeget hol, melyik hatóság, miként kezelte.

Ezen túlmenően az első fokú bíróság a történeti tényállásban nem oda tartozó megállapításokat is tett. Az eljárás során le nem foglalt, ezért vegyvizsgálattal nem értékelhető kábítószer hatóanyag tartalma a történeti tényállásban ugyanis legfeljebb csak becsléssel állapítható meg. Ezzel szemben az első fokú bíróság nem így módon, hanem századpontoságra határozta meg a le nem foglalt amfetamin hatóanyag tartalmát és állapította meg, hogy az 0,16 gramm volt. Emellett az első fokú bíróság elmulasztotta összesíteni a lefoglalt és a le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát.

Az első fokú bíróság ítélete az előbbiekre figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontjának II. fordulata és d./ pontja szerinti megalapozatlanságban szenved, mert a tényállást hiányosan állapította meg és a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Ezt a megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján a következők szerint orvosolta a tényállás kiegészítésével és pontosításával:

- Az első fokú ítélet 6. oldalán a pontokkal megjelölt 3-4. bekezdésében írtakat - a az I. r. vádlott által 2004. év januárjától 2004. év május hó 12. napjáig a II. r. és a III. r. vádlottaknak értékesített és le nem foglalt speed, valamint marihuána tekintetében - annyiban pontosítja, hogy az értékesítési alkalmak száma, a kábítószerek hatóanyag tartalma becsléssel csupán akként állapítható meg,

hogy az összes hatóanyag tartalom nem érte el a csekély mennyiség felső határát. Az első fokú ítélet tényállásában szereplő, a számítás alapjául szolgáló mennyiségeket az ítélet indokolási részébe helyezi át.

- Az első fokú ítélet 6. oldal 5. bekezdésében a nyomozó hatóság által tartott megfigyelés időpontja helyesen **2004.** év május hó 12. napja.
- Az I. r. vádlott tekintetében a le nem foglalt, értékesített kábítószer hatóanyag tartalma és a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalma együttesen a jelentős mennyiség felső határának a másfélszeresét valamivel meghaladja, de nem éri el a kétszeres értéket.
- Az I. r. vádlott lakásán megtalált 690.200,- forint összegből a vádlott legalább 170.000,- forintot kábítószer értékesítésével kapcsolatos tevékenységre kívánt fordítani, illetve az általa korábban végzett értékesítésből származott.
- Az I. r. vádlottnak a lakásán, 2004. év május hó 12. napján foganatosított házkutatás során összesen 690.200,- forintot foglalt le a nyomozó hatóság (nyomozati iratok 481. oldal utolsó sor).
- A lefoglalt pénzösszegeből 2004. év november hó 15. napján 1-es tanú 260.000,- forintot vett át (nyomozati iratok 489-491. oldal).
- A fennmaradó 430.200,- forintot három készpénzáttutalási megbízáson a nyomozó hatóság 2004. november 30. napján a BRFK 10023002-01451430 számlájára fizette be (nyomozati iratok 487. oldalára becsatolt három darab postai feladóvevény).
- A BRFK Kábítószer Bűnözés Elleni Alosztálya a bűnjeljegyzék 8. tétele alatt 170.200,- forint letéti összeget tüntetett fel (a bírósági iratokhoz a vádiratot követően befűzve).

A nyomozó hatóság megfigyelésére vonatkozó dátum 2005. évi megjelölése nyilvánvalóan elírás, melyet a másodfokú bíróság a tényleges időpontra, 2004. évre korrigált.

Az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az I. r. vádlott által értékesített, de le nem foglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát (0,5 gramm amfetamin), azonban - mivel az első fokú bíróság is becsült hatóanyag tartalomról írt helyesen az ítéletben - kétséget kizáró bizonyossággal az nem állapítható meg, hogy az pontosan 0,16 gramm lett volna. Ezért a másodfokú bíróság az első fokú bíróság egyébként helytálló számítási módjának figyelembevételével csupán annyit rögzített, hogy a becslés szerint az értékesített, le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalma nem érte el a csekély mennyiség felső határát.

Nem mellőzhető ezen mennyiség és a lefoglalt kábítószer mennyiségének összeszámítása, amely így a jelentős mennyiség alsó határának másfélszeresénél valamivel nagyobb mennyiséget jelent, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határának kétszeresét.

Ugyancsak becsléssel állapítható meg az I. r. vádlott által a kábítószer értékesítésből származó, illetve arra szánt pénz összege is, amely legalább 170.000,- forint volt. Nem mellőzhető azonban az ezt meghaladó összeg tekintetében annak vizsgálat, hogy annak sorsa miként alakult az eljárás során. A Fővárosi Ítéltábla ezzel kapcsolatos megállapításait a tényállás módosításánál feltüntetett iratok támasztják alá. Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy 430.200,- forintról kellett dönten a büntetőeljárás során. A nyomozó hatóság által a bűnjeljegyzéken feltüntetett összeg már csak azért is téves, mert az átutalási megbízás kétszer 200.000,-, egyszer 30.200,- forintról szólt, így 170.200,- forintot egy összegben be sem fizetett a nyomozó hatóság.

Egyebekben az első fokú bíróság által megállapított tényállás - az előbbi kiegészítésekkel, pontosításokkal - irányadó volt a másodfokú eljárásban. Az is megállapítható, hogy a Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével vetette el az I. r. vádlott védekezését és állapította meg, hogy e vádlott kábítószer értékesítésével foglalkozott; a lakásán megtalált kábítószer is e célból tárolta. Megjegyzést igényel, hogy e körülményt a másodfokú nyilvános ülésen már az I. r. vádlott és védője sem vitatta.

Nem tévedett a első fokú bíróság az I. r. vádlott cselekményének minősítésénél sem. Helyesen hivatkozott a 1/2007. Büntető jogegységi határozatnak a cselekmény jogi értékelésénél jelentőséggel bíró megállapítására. Az I. r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószer tekintetében erre is figyelemmel helyesen állapította meg, hogy e vádlott nem csupán megszerezte a kábítószer, hanem a kábítószernek a vevőkhöz történő eljuttatása érdekében tartotta a lakásán. Cselekménye ezért a súlyosabban minősülő kereskedői-forgalmazói típusú elkövetési magatartás befejezett alakzatát valósította meg: e vádlott valóban a Btk. 282/A. § (1) bekezdés IV. fordulatára figyelemmel a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettét követte el.

Az első fokú bíróság részben helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. További enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla azt, hogy az I. r. vádlott a jelentős mennyiség alsó határát alig meghaladó mennyiségű kábítószerre követte el a bűncselekményt, továbbá e vádlott az eljárás során a büntetőjogi felelősségét beismerő vallomást tett.

A súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezés nem alapos, a vádlott és védője fellebbezése alapos.

Az első fokú bíróság már az általa feltárt enyhítő körülményekre is figyelemmel helyesen alkalmazta az enyhítő szakasz rendelkezéseit az I. r. vádlottal szemben. A vádlott valóban nagy tárgyi súlyú, öt évtől tizenöt évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekményt követett el, amelynél általában nem mellőzhető - még az enyhítő szakasz alkalmazásakor sem - a végrehajtandó

szabadságvesztés kiszabása. Ezzel kapcsolatosan megjegyzendő, hogy még a védő sem látott lehetőséget perbeszédében felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására. Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla nagy számban bírál felül olyan kiemelt tárgyi súlyú bűncselekményeket, amelyeknél a jelentős mennyiség alsó határát több százszorosán, esetlegesen ezerszeresen meghaladó mennyiségű kábítószerre követnek el. Az ítélezési gyakorlat egységessége érdekében ezért nem mellőzhető az I. r. vádlott által elkövetett cselekmény összevetése ezekkel, mert a törvényhozó is a büntetéssel fenyegetettség mértékét a hatóanyag-tartalomhoz igazította.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az e vádlott által elkövetett bűncselekmény jóval kisebb tárgyi súlyú, mert a bűncselekménnyel érintett kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát éppen csak meghaladja. E mellett a büntetlen előéletű az I. r. vádlott a személyében sem hordoz olyan társadalomra veszélyességet, ami végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását indokolja. A Fővárosi Ítéltábla ezért büntetése további mérséklésével és annak maximális próbaidőre történő felfüggesztésével látta elérhetőnek a büntetési célok és elvek elérését.

A Btk. 82. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felfüggesztés időtartamára elrendelte pártfogó felügyeletét. Törvényi előfeltétel hiányában mellőzte a közügyektől eltiltást.

A másodfokú bíróság a történeti tényállás módosítása szerint, a bűncselekmény elkövetéséből származó 170.000,- forintra rendelt el vagyonekbobozást. A bűncselekménnyel nem érintett, az átutalási megbízáson megjelölt számlán található 260.200,- forintot az I. r. vádlottnak rendelte kiadni.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú bíróság ítéletét az előbbi indokok alapján a Be. 372.§ (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2009. év május hó 21. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.554/2005/25. számú ítélete az I. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.17/2009/7. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2009. május 21. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő